

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-15872-006
Otsuse kuupäev	18. jaan 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	LUKUABISERVICE OÜ, 14530753
Tarbija nõue	Ostuhinna tagastamine
Asja läbivaatamise aeg	14. jaan 2022

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohusse.

Asjaolud:

25.11.2021 tellis Tarbija Kauplejalt lukuabi teenuse, mille käigus vahetati vana lukk uue vastu. Tarbija tasus teenuse eest kohapeal 105 eurot.

Tarbija ütleb, et meister küsis uue luku ja selle paigaldamise eest kokku 105 eurot, kuigi erinevates kauplustes on antud luku hind suurusjärgus 15 eurot. Tarbija lisab, et Kaupleja kodulehel puudub info teenuse ja luku hindade osas, samuti ei olnud meistri käest võimalik kogu töö tegemise ajal hindade kohta teavet saada. Lisaks on lukuvahetus tehtud ebakvaliteetselt, kuna lukku lahti või kinni keerates ei tööta see korralikult.

Tarbija nõue on 68 euro tagastamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis komisjonile seisukoha esitamata.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust.

Leping sõlmitakse VÕS § 8 lg 1 ja § 9 järgi vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel (vt RKTKo nr 3-2-1-25-08, p 13). Kui üks pool väljendab tahet saada teenust (antud juhul lukuvahetamise teenust) ning väljendab tahet maksta tasu ja teine pool on nõus osutama teenust, on pooled sõlminud lepingu VÕS § 9 lg 1 järgi (poolte õigussuhe on kvalifitseeritav töövõtulepinguna).

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-109-11 märkinud, et lepingu jõustumiseks on olulised poolte vastastikused samasisulised tahteavaldused ja leping on sõlmitud siis, kui pooled on saavutanud kokkuleppe. Lepingu võib lugeda sõlmituks nii otseste tahteavalduste vahetamise teel kui ka kaudsete tahteavaldustega. Seejuures peab poolte tahe olema äratuntavalt väljendatud. Riigikohus on täiendavalt lahendis nr 3-2-1-101-11 leidnud, et tahteavaldus muutub kehtivaks ja siduvaks juhul, kui teine pool mingil viisil selle tahteavaldusega nõustub. VÕS § 20 lg 1 lubab nõustumust (aktsepti) lepingu sõlmimiseks väljendada mh ka teoga. Lepingut võib VÕS § 13 lg 1 järgi muuta poolte kokkuleppel. Kokkuleppel lepingu muutmiseks on seega vaja sellekohaseid tahteavaldusi, mida TsÜS § 68 lg 3 järgi väljendada ka tegudega. Teoga tahteavalduse tegemise kohta vt nt ka 17. detsembril 2009 tsiviilasjas nr 3-2-1-144-09 tehtud otsuse p 11. Tegevusetust saab VÕS § 20 lg 2 alusel lugeda aktseptiks seaduse lepingupoolte kokkuleppe, pooltevahelise praktika või nende tegevus- või kutsealal kehtivate tavade järgi (vt ka Riigikohtu 20. oktoobri 2010 otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-75-10, p 14).

Pooled sõlmisid kokkuleppe lukuvahtuseks ning asjas esitatud materjalidest nähtub, et tarbija võttis kaupleja poolt osutatud lukuabi vastu ning tasus ka koheselt tasu.

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-24-04 märkinud, et VÕS § 28 lg 2 kohaselt kuulub asja eest maksmisele tavaliselt tasutav hind või muu mõistlik hind juhul, kui hinda ei ole määratud poolte kokkuleppel. TsÜS § 65 kohaselt võib lepinguga asjale ette näha teistsuguse hinna kui asja turuhind. Lisaks on vöaõigusseaduses sätestatud lepinguvabaduse põhimõte, mille osas on Riigikohus märkinud lahendis nr 3-2-1-80-02, et lepinguvabaduse põhimõttest tulenevalt on lepingupooled vabad lepingu tingimustes kokku leppima.

Seega ka käesoleval juhul ei olnud seadusest tulenevat piirangut, et pooled ei võiks leppida kokku hinnas, mis on teistsugusem kui turuhind. Teiseks on tegemist ka lepinguvabaduse põhimõttega ehk pooled olid vabad tingimustes kokku leppima. Kuna tarbija nõustus koheselt kaupleja pakkumisega ning tasus selle, siis sellega oli tarbija avaldanud nõusolekut hinna ja teenuse osas.

Komisjoni hinnangul puudub alus tarbija nõude rahuldamiseks. Üksnes asjaolu, et turul oli odavamaid lukke ja teenuseid, ei ole aluseks nõude rahuldamisele. Arvestades eeltoodut oli poolte vahel siduv leping, mis täideti.

Viimaks märgib Komisjon, et kui tarbija soovib kahju hüvitamist siis peab tarbija tõendama, et talle on tekkinud kahju.

VÕS § 101 lg 1 p 3 alusel võib tarbija (võlausaldaja) mh nõuda kahju hüvitamist. Riigikohus on märkinud lahendis 3-2-1-130-15, et VÕS § 115 lg 1 ning §-de 127 ja 128 alusel võib võlausaldaja lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused:

- võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1);
- võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1);
- võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128);
- kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2);
- kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3);
- rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4)(vt RKTko nr 3-2-1-173-12, p 15). (p 11).

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-173-12 toonud välja, et põhimõtteliselt peab kõiki kahju hüvitamise nõude aluseks olevaid asjaolusid TsMS § 230 lg 1 esimese lause järgi tõendama hageja. VÕS § 103 lg 1 teise lause järgi eeldatakse siiski, et kohustuse rikkumine ei ole vabandata- v ja kostja peab kahju hüvitamise kohustusest vabanemiseks tõendama, et rikkumine oli vabandata- v. (p 16). Põhjusliku seose tõendamine lepingurikkumise ja kahju vahel (VÕS § 127 lg 4) on samuti hageja ülesanne. (p 18). Seega vastavalt TsMS § 230 peab asjaolu, millele tuginetakse, tõendama pool, kes sellele tugineb.

Komisjonil puuduvad igasugused tõendid kahju tegeliku rahalise suuruse hindamiseks. Komisjonil ei ole võimalik hinnata, milline oli tarbija kahju. Tarbija ei ole ka kahju tõendanud.

Viimaks märgib Komisjon, et ka juhul, kui tegemist oli mittekohase täitmisega ehk lukk on puudustega, peab ta seda TsMS § 230 lg 1 järgi tõendama.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/